ଏହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟୋଜନ କରିବା। ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ 300 ରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଟାର୍ଗେଟ କରିଥିଲି। **ମୋର ସଫଳତା ହାର ୫7% ଥିଲା।**
ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ଶହେ ଜଣରୁ ୫7 ଜଣ ଆମେ ଭୟ କରୁଥିବା ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ ପଢ଼ିବେ ତାହା ନିଜର ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଛି ଗୀତସଂହିତାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି।
ସେମାନେ କେବେ ଗୀତସଂହିତା ୫୪ କିମ୍ବା 149 ଖୋଲିବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ବି ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା। ଏହା ଅନିୟମିତ ନଥିଲା; ଏହା ରଣନୈତିକ ଥିଲା।
ମୁଁ ଟାର୍ଗେଟ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦମନ ଯୋଜନା ଥିଲା। ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପାଠ ଯୋଜନା, ଚର୍ଚ୍ଚ ପରିବେଶ, ସେମାନଙ୍କ ପାଦ୍ରୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଶୈଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ପଦ୍ଧତି ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲୁ।

ମୁଁ ଏହି 19 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଜଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲି। ପ୍ରତ୍ୟେକେ ମୋତେ ଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ। ପ୍ରଥମଟି ମୋତେ କବିତା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା; ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୀତସଂହିତାଗୁଡ଼ିକୁ ସୁନ୍ଦର କବିତା ବୋଲି ଭାବିବା। ଦ୍ୱିତୀୟଟି ମୋତେ ଚୟନମୂଳକ ପାଠ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା; ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବଳ କିଛି ଗୀତସଂହିତା ପଢ଼ିବାରେ ଆରାମଦାୟକ ହେବାକୁ ଦିଅ। ତୃତୀୟ, ସବୁଠାରୁ ଅଭିଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ନୀରବତା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଶିଖାଇଲେ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଜୋରରେ ଗୀତସଂହିତା ପଢିବେ, ଆମେ ଏହା କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ସମୟକୁ ବିଚଳିତ କରିବୁ। ଯଦି ସମସ୍ତ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ବିଫଳ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ନୀରବ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ; ଗଳା ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଜଳାପୋଡ଼ା; ସେମାନଙ୍କୁ ଜୋରରେ ପଢିବାରୁ ନିରବ କରିବା ପାଇଁ। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ତାଲିମ ସମାପ୍ତ କଲି, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଲି। ଆମେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକକୁ ସବୁଠାରୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ ତାହା ହେଉଛି ଗୀତସଂହିତା ପୁସ୍ତକ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ବାଇବଲର ସବୁଠାରୁ ବିପଦଜନକ ପୁସ୍ତକକୁ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଶବ୍ଦରେ, ଶୁଭେଚ୍ଛା କାର୍ଡରେ ପଦରେ, କଷ୍ଟକର ଦିନ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲୁ। **ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ଗୀତସଂହିତା ପୁସ୍ତକ** ବାଇବଲର ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଅପେ କ୍ଷା ଅନ୍ଧକାରର ରାଜ୍ୟକୁ କାହିଁକି ଭୟଭୀତ କରେ।

ଗୀତସଂହିତା ପଢିବା ଏବଂ ଗୀତସଂହିତା ଘୋଷଣା କରିବା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି। ଛାତ ଅତିକ୍ରମ ନ କରୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ନର୍କର ମୂଳଦୁଆ ହଲାଇ ଦେଉଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ।

ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଛି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ଏକ ଘୋଷଣା। **ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଜୋରରେ ପଢ଼ନ୍ତି ଏବଂ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆମର ଭୂମିକୁ ଧରି ରଖିପାରିବୁ ନାହିଁ।** ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା କବିତା କାର୍ଯ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର କାବ୍ୟିକ ଶବ୍ଦ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ନୁହେଁ, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ।
ମୋର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଲିଣ୍ଡା, ଜଣେ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଥିଲେ, ସେ ସକାଳେ ଗୀତସଂହିତାର କିଛି ପଦ ପଢ଼ିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦ ବୋଲି କହି ବହି ବନ୍ଦ କରିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଜଳଖିଆ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂରଣ କରିସାରିଥିଲେ; ମୋ ପାଇଁ ସହଜ, କାରଣ ସେ କେବେବି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପଢିବେ ନାହିଁ କେବେବି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ; କେବେବି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆମେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ତାହା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ।
ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଛଅ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଚାକିରି ହରାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ଭୁଲ ଭିଡ଼ରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ସାନ ଝିଅର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଭୟ ଥିଲା। ଏହା ଆମର କାମ ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ। ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଲିଣ୍ଡା ପୁସ୍ତକ ଖୋଲି ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ଭଲ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଏବଂ **ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଉଥିଲେ। ୫7% ଲିଣ୍ଡା** ସେହି ୫7% ର ଅଂଶ ଥିଲେ।
ମୋର ଆଉ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ରୟ, ଜଣେ ମେକାନିକ, ଏକ ଛୋଟ ସହରରେ ଜଣେ ସଜ୍ଜନ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘର ପଛରେ ଏକ ଦୋକାନରୁ କାମ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଟୁଲବକ୍ସ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ବାଇବଲ ଥିଲା। ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ବିରତିରେ ସେ ତାଙ୍କର ସାଣ୍ଡୱିଚ୍ ଖାଉଥିଲେ ଏବଂ ଗୀତସଂହିତାରୁ ପଢ଼ିଥିଲେ। **ରୟ 20 ବର୍ଷ ଧରି ଗୀତସଂହିତା ପଢୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେବେବି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର, ତାଙ୍କ ଦୋକାନ, ତାଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପଢ଼ି ନଥିଲେ।** ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖବରକାଗଜ ପଢ଼ିବା ପରି ପଢ଼ିଥିଲେ। ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଦ କରି ତାଙ୍କ କାମ ଜାରି ରଖିଥିଲେ। ଏବଂ ସମଗ୍ର ସମୟରେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ; ତାଙ୍କ ଝିଅ **14 ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଡିପ୍ରେସନ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲା**, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ମାଇଗ୍ରେନ୍ ଥିଲା ଯାହାକୁ କୌଣସି ଡାକ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ରୟଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟରେ ଏକ ଅବରୋଧ ଥିଲା। ସେ ତିନୋଟି କାଉଣ୍ଟିରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ମେକାନିକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ସେ କେବେବି 2 କିମ୍ବା 3 ଜଣରୁ ଅଧିକ ଗ୍ରାହକ ରଖି ପାରୁନଥିଲେ।
ଲୋକମାନେ ଥରେ ଆସୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ କାମକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ କିଛି ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦୋକାନ ପାଖରେ ଗାଡ଼ି ଚଲାଇ ଯାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହା ଦେଖି ପାରୁନଥିଲେ,

କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ଦୋକାନରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନତା ମୋହର ଲଗାଇଥିଲୁ। ତଥାପି, ପ୍ରତିଦିନ ସେ ପୁସ୍ତକଠାରୁ ଛଅ ଇଞ୍ଚ ଦୂରରେ ଥିଲେ ଯାହା ସେହି ମୋହରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇପାରେ।

ମୁଁ ମୋ ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲି। ସେ ହସି କହିଲେ, **'ରୟ ଆମର ପ୍ରିୟ ପ୍ରକାରର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ, ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ମାନୁଆଲ୍ ପଢ଼ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ବନ୍ଧୁକ ଲୋଡ୍ କରନ୍ତି ନାହିଁ।'**
ସେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ତାହା ମୋ ମନରେ ଲାଗି ରହିଲା, କାରଣ ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଗୀତସଂହିତାଗୁଡ଼ିକ ଲୋଡ୍ ହୋଇଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାଗଜପତ୍ର ପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। କେତେକ ଲୋକ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଗୀତସଂହିତା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୀତସଂହିତା 23, 91, 27, 51 ହୁଏତ 103 ର କାର୍ଯ୍ୟପଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ।
ଏଗୁଡ଼ିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗୀତସଂହିତା, କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ 6 ଅଟେ ଯେତେବେଳେ 150 ଅଛି। ଏହା ତାଙ୍କ ପିସ୍ତଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଜଣେ ସୋଲଡର ପରି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଗ୍ରେନେଡ୍, ରକେଟ୍, ଖଣ୍ଡା, ଢାଲ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଛି ଯାହାକୁ ସେ କେବେ ଛୁଇଁ ନାହାଁନ୍ତି। ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲୁ ଯେ ଏହା ସେହିପରି ରହିବ, କାରଣ କାର୍ଯ୍ୟପଠନର ଏକ ସୀମା ଅଛି, ଏବଂ ସମୟ ସହିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ।

ସେଠାରେ କାର୍ଲ ନାମକ ଜଣେ ଟ୍ରକ୍ ଡ୍ରାଇଭର ଥିଲେ, ସେ ଗୀତସଂହିତା ୨୩ ଏବଂ ୯୧ ପଢିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଟ୍ରକ୍ ଚଲାଇବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା; ଆମେ ତାଙ୍କ ଆୟ ଉପରେ ଏକ ସିଲ୍ ଲଗାଇଥିଲୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସମୟରେ; ତାଙ୍କ ଟ୍ରକ୍ ଖରାପ ହୋଇଯିବ, ଏକ ଚିକିତ୍ସା ବିଲ୍, ଏକ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଖାଯିବ; ଏହା ଆମେ ଥିଲୁ, ଯାହା ସମନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲା। **ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୀତସଂହିତା ଅଛି: ଗୀତସଂହିତା ୩୭, ୧୧୨, ୧୨୮।** ଏଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ହାତର କାମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ବିଷୟରେ, ପ୍ରଚୁରତା ବିଷୟରେ କଥା କୁହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେବି ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପଢି ନଥିଲେ, କାରଣ ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥାନ୍ତା। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ଭଲ ମହିଳା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଥର ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ କାରଣ ରାତିରେ ସେମାନେ ବିଲ୍ ବିଷୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବେ।
ଆମେ କାର୍ଲଙ୍କୁ ଚୟନିତ ପାଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରଖିଥିଲୁ ଏବଂ ଏହା କାମ କଲା: ଗୀତସଂହିତା ୨୩ ଏବଂ ୯୧। ଏହି ଗୀତସଂହିତାଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭାରଯୁକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ବଦଳରେ ଏକ ଉଷ୍ମ କମ୍ବଳ ପରି ଥିଲା।
ସେ ସେହି ଗୀତସଂହିତା ସହିତ ଆରାମଦାୟକ ଥିଲେ ଏବଂ ଆମର ଏକ କଥା ଥିଲା ଯେ ଜଣେ ଆରାମଦାୟକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଜଣେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସର୍ବଦା ସମାନ ଗୀତସଂହିତା ପଢନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ କବଚରେ କିଛି ଫାଙ୍କ ଥାଏ ଯାହା ସଂଗଠନ ଜାଣେ।

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମର ଫାଙ୍କରେ ତୁମକୁ ଟାର୍ଗେଟ କରିବେ।
ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ଘୋଷଣା କର ଏବଂ ତୁମେ ତାହାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ରଖ, ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ।
ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଗୀତସଂହିତା କୁହ ଏବଂ ତୁମେ ସେହିଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କର ଯାହାକୁ ସଂଗଠନ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟ କରେ, କାରଣ ସମସ୍ତ ଗୀତସଂହିତା ସମାନ ନୁହେଁ, ତେବେ ତୁମେ ନିଜ ଚାରିପାଖରେ ଅଗ୍ନିର ଏକ ବଳୟ ସୃଷ୍ଟି କର।
ଯଦି ତୁମେ ଗୀତସଂହିତା 68 ଜାଣି ନାହିଁ, ତେବେ ଏବେ ବନ୍ଦ କର ଏବଂ ଏହାକୁ ପଢ଼। ସଂହିତାରେ ଆମେ ଏହି ଗୀତସଂହିତାକୁ '**ବିଚ୍ଛିନ୍ନକାରୀ**' ବୋଲି କହୁଛୁ, କାରଣ ଏହା ଠିକ୍ ସେହିପରି କରେ।

'ପରମେଶ୍ୱର ଉଠନ୍ତୁ, ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରନ୍ତୁ: ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଳାୟନ କରନ୍ତୁ। ଯେପରି ଧୂଆଁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଏ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଘୁଞ୍ଚାନ୍ତୁ: ଯେପରି ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ମହମ ତରଳିଯାଏ, ସେହିପରି ଦୁଷ୍ଟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନଷ୍ଟ ହେଉନ୍ତୁ।' (ଗୀତସଂହିତା: 68 1, 2)

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପଢ଼, ତୁମେ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କର ନାହିଁ, ତୁମେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କର; ସମନ୍ୱିତ କାର୍ଯ୍ୟ, ସ୍ତରୀଭୂତ ରଣନୀତି, ଏହା ସବୁ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ।
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୈବାହିକ ବିଭାଗ କାର୍ଯ୍ୟ। ଚାରି ସ୍ତର, ଚାରି ଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଏକାଠି କାମ କରୁଥିଲେ; ଆମେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ। ପାଉଲ ତା'ପରେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଯୋଗଦେଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ ଗୀତସଂହିତା 68 ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଗଲା। ସେ କଲେ, କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଲାଗିଲା। ପ୍ରଥମେ ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଗଲା; ସେ ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ଚୁକ୍ତି ପାଇଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଆୟକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କଲା। ତାଙ୍କ ପୁଅ ତାଙ୍କୁ ଟାଣି ନେଇଥିବା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ହରାଇଲା। ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ପିଠି ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ରାତାରାତି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ, ପାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଠି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। **ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପାଉଲ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ କହିଲି, ସେମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଗଲେ**, କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କେବେ ଗୀତସଂହିତା 68 କୁ ଅଧିକାର ସହିତ କହିବାକୁ ଜାଣିବେ, ତେବେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଭୁଶୁଡ଼ି ପଡ଼ିବ।
ଗୀତସଂହିତା 35 ଆମେ 'ଯୋଦ୍ଧା' ବୋଲି କହିଥିଲୁ। ଯେତେବେଳେ 68 ଶତ୍ରୁ 35 ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଲଢ଼େ, ଶତ୍ରୁ 35 ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରେ। ***'ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋର ପକ୍ଷ ରଖ, ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର।'***
ଏବେ ଏହା ଲେଖ: 'ମୋ ଜୀବନ ସହିତ ଲଢ଼ୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ ଶତ୍ରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ପରାଜିତ ହୋଇଛି।'

ଆମର ଡେନିସଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଅ ବର୍ଷ ଧରି ଏକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା, ଏକାକୀ ମା, ତିନି ପିଲା, କେବଳ ଆଲୋକ ଜାଳି ରଖିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଚାକିରି କରୁଥିଲେ। ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ଉପବାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ଦଶମାଂଶ ଦେଉଥିଲେ; ତାଙ୍କ ଜେଜେମାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ନୋଟ୍ ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନଥିଲା, 'ଡେନିସ, ବେବି ବିନମ୍ର ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗିବା ବନ୍ଦ କର, ଶତ୍ରୁକୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ କୁହ, ସକାଳ ଏବଂ ରାତିରେ ଗୀତସଂହିତା 35 ପଢ଼, ଏହାକୁ ନିଜର ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କର। **ସେ ତାଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଏପରି କରୁଥିଲେ। ଦୁଇ ମାସ ପରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଗଲା।** ତାଙ୍କୁ ଏକ ପଦୋନ୍ନତି ମିଳିଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତିନିଥର ପାସ୍ କରାଯାଇଥିଲା; ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ି, ଯାହା ଆମେ ଭଙ୍ଗାରୁଜା କରିଥିଲୁ, ଭାଙ୍ଗିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ହସ୍ପିଟାଲ ଦ୍ୱାରା 4000 ଡଲାରରୁ ଅଧିକ ଏକ ହସ୍ପିଟାଲ ବିଲ୍ ହଠାତ୍ କ୍ଷମା କରାଯାଇଥିଲା।
ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଉଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ କହିଲି, ସେମାନେ ଏପରି କିଛି କହିଲେ ଯାହା ମୁଁ କେବେ ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ, **'ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଗୀତସଂହିତା 35କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ପଛକୁ ଟାଣନ୍ତୁ,** ଅନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ। ସେହି ଗୀତସଂହିତା ଆତ୍ମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଲଢ଼େଇ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ।'
ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗୀତସଂହିତା 91। ଆମେ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଭୟ କରୁ ନଥିଲୁ। ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ **ପ୍ରତିଦିନ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ** ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଉପରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଘୋଷଣା ଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଭୟ କରୁଥିଲୁ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ '**ଢାଲ ଗମ୍ବୁଜ**' ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀମାନେ କୁହନ୍ତି, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭେଦ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର କରିଥାଏ।
ଯଦି କେହି ଗୀତସଂହିତା 149 ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ପଛକୁ ଟାଣ କରାଯାଇନଥିଲା, ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା
'ସେମାନଙ୍କର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଶିକୁଳିରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମହାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୁହା ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧିବା; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲିଖିତ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା: ଏହି ସମ୍ମାନ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି।' (ଗୀତସଂହିତା 149:8,9)

ଦୟାକରି ଡାଉନଲୋଡ୍ କରନ୍ତୁ, ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ **ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ** କରନ୍ତୁ। ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂକଳନ। ଦୟାକରି ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଡାଉନଲୋଡ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତୁ।
https://johanpeters.in

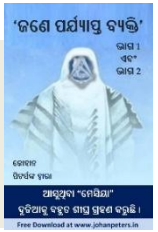

- ସମସ୍ତ ଡାଉନଲୋଡ୍ ମାଗଣା –

ଆମ ଜୀବନରେ ଆସୁରିକ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭାଙ୍ଗିବେ ତାହାର ଆଖି ଖୋଲିଦେବା ଭଳି ବ୍ୟାଖ୍ୟା।

ଏହି YouTube ଭିଡିଓର ଟ୍ରାନ୍ସକ୍ରିପ୍ଟ - ଏଠାରେ କ୍ଲିକ୍ କରନ୍ତୁ

ନାମ ନାସ୍। ମୋ ବାପା ଜଣେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଡିକନ୍ ଥିଲେ, ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସମସ୍ତେ ରବିବାର ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ଘରର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ପଛରେ ସେ ଅନ୍ୟ କେହି ଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତି ଶନିବାର ରାତିରେ ମୋ ମାଙ୍କୁ ପିଟୁଥିଲେ, ତା'ପରେ ରବିବାର ସକାଳେ ମଞ୍ଚରେ ଠିଆ ହେଉଥିଲେ ଯେପରି କିଛି ହୋଇନାହିଁ। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ 13 ବର୍ଷର ଥିଲି, ମୁଁ ବାଇବଲ ସହିତ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମୋ ସହରର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ, ମୋ ଭିତରେ କିଛି ଦେଖିଥିଲେ; ମୋର କ୍ରୋଧ, ମୋର ଆଘାତ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, 'ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକରୁ ଆସେ ନାହିଁ, ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଆସେ;' ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲି, ସଂଗଠନ ଭିତରେ **19 ବର୍ଷ ଧରି, ମୁଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦମନରେ ତାଲିମ ପାଇଥିଲି, ଏହାକୁ ସେମାନେ ଏହା ବୋଲି କହୁଥିଲେ।**
ଯେତେବେଳେ ମୁଁ 13 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯୋଗଦେଲି, ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ବାଇବଲ ଥିଲା। ଶତ୍ରୁକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ରଣନୀତି ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଏହି ପୁସ୍ତକ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହାକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଆମର ଲାଭ ପାଇଁ।
ତା'ପରେ ସେ **ଗୀତସଂହିତା** ପୁସ୍ତକ ଖୋଲି କହିଲେ ଯେ ଏଠାରେ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ, ଯାହା ସର୍ବାଧିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ମୋର କାମ ଥିଲା ଅଧିକାଂଶ ପାଦ୍ରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବାଇବଲକୁ ଅଧିକ ନିକଟରୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା, ଅନ୍ଧକାରର ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ କେଉଁ ଅଂଶ ସବୁଠାରୁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ଜାଣିବା ଏବଂ ତା'ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ